

АСОЦІАЦІЯ МІСТ УКРАЇНИ

ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ
ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

вул. Січових Стрільців, 73, 11 поверх, м. Київ, Україна, 04053
Тел/факс: (+38 044) 4862878, 4862841, 4862812, 4863070, 4862883
E-mail: info@auc.org.ua www.auc.org.ua

№ 5-733

від « 19 » грудня 2017 року

Міністерство соціальної
політики України

Про погодження проектів актів

Асоціація міст України розглянула проекти постанов Кабінету Міністрів України «Деякі питання надання пільг у грошовій формі з оплати проїзду усіма видами міського, приміського та міжміського транспорту» та «Про встановлення державних соціальних стандартів у сфері транспортного обслуговування», надісланих Міністерством соціальної політики України на погодження листом від 15.11.2017 № 22129/0/2-17/20, та повідомляє.

Проектом постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання надання пільг у грошовій формі з оплати проїзду усіма видами міського, приміського та міжміського транспорту» затверджується Порядок надання у готівковій формі пільг з оплати проїзду усіма видами міського, приміського та міжміського транспорту (далі – проект Порядку), мета якого – монетизувати пільгу на проїзд за рахунок коштів місцевих бюджетів.

1. Відповідно до п. 2 проекту Порядку дія порядку поширюється на деякі категорії дітей. Зазначаємо, що діти до 6-ти років мають право на безкоштовний проїзд (без права зайняття нею окремого місця) відповідно до пп. 7 п. 159 Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18.02.1997 № 176. Пропонуємо у п. 2 проекту Порядку після слова «дітей» по тексту доповнити словами «віком від 6 років». Також зазначаємо, що особи з інвалідністю І групи та діти з інвалідністю мають право на супровід, тому компенсацію доцільно їм виплачувати у подвійному розмірі.

2. Відповідно до абз. 13 п. 2 проекту Порядку громадянам, які мають право на пільги, що передбачені кількома нормативно-правовими актами, призначається готівкова виплата відповідно до одного з нормативно-правових актів за їх вибором. Оскільки фактично кожен пільговик буде обирати найбільшу виплату, доцільно доопрацювати ЄДАРП, щоб вибір пільгової категорії для громадянина здійснювався автоматично. «Ручний» вибір із формальним зверненням пільговика до структурних

підрозділів з питань соціального захисту населення призведе до значного навантаження на працівників цих структурних підрозділів.

3. Відповідно до абз. першого п. 3 проекту Порядку готівкові виплати здійснюються структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у місті Києві держадміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх створення) рад. Пропонуємо доповнити перелік структурних підрозділів обласними державними адміністраціями з метою здійснення ними виплат за міжміські перевезення.

4. З метою впровадження автоматичного перерахунку коштів одержувачам пенсії та державних соціальних допомог пропонуємо абз. третій п. 3 проекту Порядку доповнити словами «без особистого звернення пільговика».

5. Оскільки діти до 14 років не можуть самостійно відкрити банківський рахунок, пропонуємо п. 3 проекту Порядку доповнити абзацом такого змісту: «одному з батьків дітей (віком від 6-ти років), які мають право на пільговий проїзд, на особистий рахунок в банку матері або батька на підставі заяви».

6. Відповідно до абз. першого п. 4 проекту Порядку розмір щомісячної готівкової виплати затверджується обласними, Київською міською державними адміністраціями виходячи із суми, розрахованої на 30 поїздок на місяць у міському транспорті, та середньої вартості проїзду у міському комунальному транспорті по області. Вважаємо, що затвердження облдержадміністрацією розміру виплати та постановою Кабміну кількості поїздок є недоцільними. Вартість проїзду у громадському транспорті та середня місячна кількість поїздок, які здійснюють пільговики, значно варіюється навіть в межах однієї області. Пропонуємо передбачити затвердження розміру виплати та кількість поїздок тим органам місцевого самоврядування (далі – омс), за рахунок коштів яких здійснюється виплата.

7. Відповідно до абз. третього п. 4 проекту Порядку для пільговиків, які відповідно до законодавства мають право на пільги з оплати проїзду у міжміському транспорті, розмір щомісячної готівкової виплати збільшується на 20 відсотків. Вважаємо, що доплата за проїзд у міжміському транспорті повинна здійснюватись за рахунок коштів обласного бюджету. На сьогодні діє компенсаційна процедура виплати коштів перевізникам із розподілом «міські перевезення – міський бюджет», «міжміські перевезення – обласний бюджет». Тому, пропонуємо відповідний механізм компенсацій передбачити у проекті Порядку.

8. Відповідно до п. 6 проекту Порядку передбачено, що пільговик під час оплати проїзду в регіонах, де запроваджено надання пільг у готівковій формі з оплати проїзду, видається квиток, вартість якого компенсується відповідним структурним підрозділом за місцем обліку пільговика. Квиток завіряється посадовою особою транспортного підприємства, яка прийняла відповідну оплату із зазначенням дати поїздки.

По-перше, таку процедуру в цілому неможливо реалізувати на практиці. За логікою Мінсоцполітики кошти на компенсацію проїзду необхідно передбачити абсолютно в усіх місцевих бюджетах. Водночас омс, які не прийняли рішення про

надання пільг у готіковій формі з оплати проїзду, забезпечують пільгове перевезення громадян у себе в громаді іншими способами, тобто уже виконали відповідно до законодавства свій обов'язок. Тому і доцільноті передбачати ще якісь додаткові видатки відсутня. Також неможливо навіть планово прорахувати скільки необхідно коштів передбачити у бюджеті на ці цілі, чим порушується відповідно до ст. 6 Бюджетного кодексу України принцип ефективності та результативності. Відшкодування коштів одним омс у зв'язку з прийнятим рішенням іншого омс, на нашу думку, суперечить принципу самостійність місцевих бюджетів. Відповідно до статті 61 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» самостійність місцевих бюджетів гарантується правом самостійно визначати напрями використання коштів місцевих бюджетів відповідно до закону. Таким чином, пільговик, який звернеться за компенсацією, фактично не зможе отримати кошти, що приведе до підвищення соціальної напруги в регіоні.

По-друге, неможливо прослідкувати чи дійсно пільговик здійснював проїзд. Завірення квитка посадовою особою транспортного підприємства не ідентифікує особу. Фактично будь-хто може отримати завірений квиток і передати його пільговику. Він, в той же час, назираєши відповідну кількість таких квитків, передає їх за місцем обліку для отримання коштів. Також зазначаємо, що кількість виданих приватним перевізником квитків взагалі не контролюється. Асоціація вбачає в цьому корупційні ризики у зв'язку з неможливістю контролю посадової особи перевізника та самого пільговика.

По-третє, процедура передбачає надзвичайно велике щоденне навантаження на службовців структурних підрозділів з питань соціального захисту населення. Пільговики, фактично, щодня будуть приносити завірені квитки, тим самим на порядок збільшивши роботу відповідних структурних підрозділів. Це призведе до необхідності збільшення штатної чисельності працівників омс та місцевих державних адміністрацій.

9. Розподіл соціальної норми кількості пільгових поїздок усіма видами міського та приміського транспорту за видами транспорту на думку Асоціації не відповідає реальному стану речей. Соціальні норми не враховують чи працюють пільговики та специфіку громади (місцевість, наявність транспорту тощо).

Також розділ соціальної норми, запропонований Міністерством, завищений, порівнюючи із результатами одноразового вибіркового опитування населення щодо частоти поїздок у транспорті загального користування міського та приміського сполучення, проведеного Державним комітетом статистики України у II кварталі 2009 року згідно з наказом Держкомстату від 25.12.2008 № 521.

10. Впровадження надання пільг у грошовій формі з оплати проїзду неможливе без визнання такими, що втратили чинність постанов КМУ від 17.05.1993 № 354 та від 16.08.1994 № 555, якими право пільгового перевезення надається пенсіонерам та особам з інвалідністю III групи. Хоч і вищезазначені постанови суперечать чинним законам, впровадження монетизації пільгового перевезення без їх скасування посилить соціально-економічну напругу в Україні.

11. Відповідно до ч. четвертої ст. 31-1 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» звуження змісту та обсягу права осіб з інвалідністю на пільговий проїзд транспортом не допускається. Асоціація вбачає загрозу у запровадженні надання пільг у грошовій формі з оплати проїзду без внесення змін до деяких законів України.

В цілому Асоціація не вбачає можливим здійснення монетизації пільги на проїзд лише в окремих містах за рахунок коштів місцевих бюджетів. Вважаємо можливим запровадити надання пільг у грошовій формі з оплати проїзду лише зразу на всій території України за рахунок коштів державного бюджету.

Враховуючи вищезазначене, Асоціація вважає не можливим погодження постанов Кабінету Міністрів України «Деякі питання надання пільг у грошовій формі з оплати проїзду усіма видами міського, приміського та міжміського транспорту» та «Про встановлення державних соціальних стандартів у сфері транспортного обслуговування» у редакції, запропонованій Міністерством.

Виконавчий директор Асоціації

О. В. Слобожан